

Så märkligt II

nej det finns inget liv att förklara
den skröpliga väven är lagd
och det blå är bara blått
liksom viskningarna mellan stenarna

och jag lyfter försiktigt den röda jorden

doften är gammal och historierna mina
och jag är hon det är jag
ändå vill jag bryta
öppna
vika bort
för hon gör mig främmande
på det vis som inga ord har
lämnar mig betraktande
och ändå oseende
gör mig till en resande
strandsatt
långsamt stavar jag till vacker
det utopiska

som livet på mars och i bortom

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren AgnesP med Poeter.se id #35149 innehar upphovsrätten